

§ 6.

§ 31 bortfalder.

§ 7.

Afsnit II (§§ 34—38 inkl.) bortfalder.

§ 8.

§ 51 affattes således:

„Stk. 1. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, kan stadfæstes straks efter vedtagelsen, jfr. grundlovens § 42, stk. 7. Loven træder i kraft den 15. marts 1955.

Stk. 2. Når afgifter efter afsnit I skal

nedsættes eller bortfalde, skal det ske ved en trinvis nedsættelse af de i §§ 13 og 14 anførte afgiftssatser således, at afgiftssatserne nedsættes kvartalsvis med højst 10 pct. af deres oprindelige størrelse.

Stk. 3. Tidspunktet for nedsættelse eller bortfald af afgifter efter afsnit I fastsættes af finansministeren ved en i lovtidende indrykket bekendtgørelse.“

§ 9.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven træder i kraft den 1. juli 1956.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 43 af 14. marts 1955 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger blev der indført omsætningsafgift på en række varer, bl. a. manufakturvarer og beklædningsgenstande. Afgiften i henhold til denne lov er henlagt til engrosledet, således at afgiften normalt opkræves ved salget fra grossist (eventuelt fabrikant) til detailhandler.

Fra erhvervenes side er der fremsat ønsker om, at der på et så tidligt tidspunkt som muligt gennemføres bestemmelse om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes for at mindske ulemperne for erhvervslivet, når der til sin tid er truffet afgørelse om, at afgiften skal bortfalde, hvorved bemærkes, at loven udløber den 31. marts 1957.

I forbindelse med disse ønsker blev der af medlemmer af det konservative folkeparti den 24. november 1955 i folketinget fremsat forslag til folketingsbeslutning om ændring af omsætningsafgiften af manufakturvarer og beklædningsgenstande m. v., gående ud på at opfordre finansministeren til at udarbejde forslag til ændringer i afgiftsloven, således at afgiften blev omlagt til detaileddet.

I det folketingsudvalg, der blev nedsat til behandling af dette forslag til folketingsbeslutning, har man herefter drøftet dette forslag og forskellige andre spørgsmål om ændringer i afgiftsloven. Under behandlingen i udvalget har det vist sig, at der ikke kunne skaffes flertal for en omlægning af afgiften til detaileddet, og drøftelserne har derefter koncentreret sig om andre veje til at formindske erhvervenes ulemper ved en eventuel ophævelse af afgifterne.

I konsekvens af den betragtning, at det ikke er muligt på forsvarlig måde at foretage en tilbagebetaling til detailhandlerne af de af lagrene erlagte

afgiftsbeløb, har udvalget fra forskellige erhvervsorganisationer modtaget henvendelse gående ud på, at problemet vedrørende detailhandlernes lagre af beskattede varer søges løst gennem en såkaldt aftrapningsordning, som skulle gå ud på, at afgifterne ved eventuel ophævelse ikke bortfalder på een gang, men nedsættes trinvis med passende mellemrum. En sådan fremgangsmåde skulle medføre, at detailforretningerne mellem nedsættelserne får mulighed for at afsætte deres lagre og derved formindske deres tab ved afgiftens bortfald. Endvidere skulle ordningen medføre den fordel for fabrikanter og grossister, at man undgår den tilbageholdenhed med indkøb, som må forventes at ville indtræde i den sidste tid, inden afgiften skal eller forventes at skulle falde bort.

Som resultat af drøftelserne af disse spørgsmål er man i udvalget nået til enighed om, at afgifterne på manufakturvarer m. v., når disse skal bortfalde, afvikles gennem en aftrapningsordning.

Nogle af udvalgets medlemmer er gået ind for, at tidspunktet for aftrapningens påbegyndelse fastsættes allerede nu, medens andre medlemmer har været af den opfattelse, at det ikke på indeværende tidspunkt kan afgøres, hvornår valutastillingen og statens finanser kan give grundlag for en afvikling af afgiften. Ved nærværende lovforslag, der bygger på den sidstnævnte opfattelse, er det i § 8 foreslået, at tidspunktet for aftrapningsordningens påbegyndelse til sin tid fastsættes ved en ministeriel bekendtgørelse.

For at en afviklingsordning skal medføre de mindste ulemper for erhvervene, og for at den kan gennemføres på kontrolmæssigt forsvarlig måde, bør nedsættelserne i afgiftssatserne pr. gang være